

Sygn. akt VIII U 2388/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 października 2015 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. S. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 września 2015 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt VIIIU 2388/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.10.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. S. (S.) prawa do emerytur na podstawie art.114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdyż przedłożone przez ubezpieczonego dowody nie wniosły nic nowego do sprawy, a tym samym nie mają wpływu na zmianę treści decyzji odmownej z dnia 29.04.2015r.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P., kiedy to pracował na stanowisku kierowcy ciągnika i operatora dźwigu. Ubezpieczony złożył również wniosek o zasądzenie od organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy wskazał, iż do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył ubezpieczonemu okresów jego zatrudnienia w w/w Przedsiębiorstwie od dnia 22.05.1973r. do dnia 11.10.1975r. na stanowisku traktorzysty oraz od dnia 30.03.1980r. do dnia 18.05.1983r. jako operatora dźwigu, ponieważ przedłożone przez ubezpieczonego zaświadczenie o wykonywaniu prac w warunkach szczególnych wystawione zostało przez P.H.U. (...), to jest podmiot, który nie jest upoważniony do wydawania takich świadectw i potwierdzania zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony J. S. urodził się w dniu (...) Na dzień 01.01.1999r. legitymuje się 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z dnia 10.04.2015r. organ rentowy decyzją z dnia 29.04.2015r. odmówił w/w prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż na dzień 01.01.1999r. ubezpieczony nie udowodnił 15 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, a jedynie 10 lat, 1 miesiąc i 25 dni. Organ rentowy wskazał, iż do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił okresów zatrudnienia ubezpieczonego: od dnia 22.05.1973r. do dnia 11.10.1975r. na stanowisku traktorzysty oraz od dnia 30.03.1980r. do dnia 18.05.1983r. jako operatora dźwigu, z przyczyn wskazanych w odpowiedzi na odwołanie.

Od powyższej decyzji ubezpieczony nie wniósł odwołania, natomiast w dniu 16.09.2015r. wystąpił z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury przedkładając między innymi kserokopie akt osobowych z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P.. W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy w dniu 08.10.2015r. wydał decyzję zaskarżoną omówioną na wstępie.

Ubezpieczony od dnia 16.03.1973r. do dnia 18.05.1983r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...)

(...) w P. kolejno na stanowiskach: pracownika transportu wewn. – ładowacza, kierowcy ciągnika, mechanika – operatora dźwigu oraz maszynisty maszyn transportu pionowego (świadectwo pracy z dnia 18.05.1983r.).

Przedsiębiorstwo to było przedsiębiorstwem konstrukcji stalowych, z których następnie były budowane obory, magazyny, budynki na potrzeby rolnictwa.

W tamtym czasie zakład ten zatrudniał około 60 osób i był w trakcie rozbudowy. W jego skład wchodziły dwie hale, gdzie prowadzona była produkcja oraz biurowiec. Zakład był podzielony na dwa wydziały: produkcji i transportu. Ubezpieczony pracował w wydziale transportu. Początkowo ubezpieczony zajmował się załadunkiem i wyładunkiem towaru.

W dniu 15.11.1973r. zdobył prawo jazdy uprawniające do prowadzenia traktorów i od tego czasu pracował jako kierowca ciągnika. Ubezpieczony jeździł ciągnikami - kolejno URSUS (...), a następnie URSUS (...). Początkowo zajmował się transportem wewnątrz zakładu, a mianowicie jechał ciągnikiem na magazyn, który znajdował się na placu zakładowym, załadowywał materiał i wiózł go na halę produkcyjną. Od dnia 01.03.1974r. został przeniesiony do transportu zewnętrznego (podanie o przeniesienie z dnia 28.02.1974r. – kserokopia akt osobowych znajdująca się w aktach ZUS). W tym czasie jego praca polegała na tym, iż ubezpieczony jeździł ciągnikiem poza teren zakładu na dworzec PKP, gdzie dźwigiem załadowywano mu na ciągnik elementy konstrukcji, które następnie przywoził do zakładu. Pracę taką wykonywał faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do dnia 11.10.1975r. Po tym czasie pracował również jako kierowca ciągnika, lecz nie w pełnym wymiarze czasu pracy, gdyż dodatkowo przez kilka dni w miesiącu jeździł także samochodami dostawczymi marki N. i Ż. o ciężarze poniżej 3,5 tony. W okresie od dnia 27.07.1976r. do dnia 17.07.1978r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową. W jej trakcie zdobył prawo jazdy na samochody ciężarowe. Po zakończeniu służby wojskowej ubezpieczony ponownie podjął pracę w Przedsiębiorstwie w dniu 16.08.1978r. Początkowo przez kilka dni wykonywał taką samą pracę jak przed pójściem do wojska, a następnie

od dnia 25.08.1978r. został przeniesiony na stanowisko kierowcy (przeniesienie z dnia 25.08.1978r. - kserokopia akt osobowych znajdująca się w aktach ZUS). W tym czasie Przedsiębiorstwo zakupiło trzy nowe samochody ciężarowe marki K. o ciężarze powyżej 3,5 tony i ubezpieczony rozpoczął pracę jako kierowca jednego z nich zajmując się transportem na terenie zakładu pracy, a także po całej Polsce konstrukcji stalowych, czyli gotowych wyrobów do montażu. Taką pracę ubezpieczony wykonywał do 1980r., kiedy to uzyskał uprawnienia do obsługi dźwigów. Po uzyskaniu tych uprawnień ubezpieczony pracował wyłącznie jako operator dźwigu. Najpierw obsługiwał – jako kierowca i operator, dźwig samojezdny na podłożu Stara. Ubezpieczony musiał tym dźwigiem przyjechać na miejsce pracy, potem go rozłożyć i wykonać nim pracę, przy czym wiązało się to z koniecznością przejścia z jednej kabiny samochodu do kabiny dźwigu. Dźwigiem tym jeździł pomiędzy dworcem a magazynem. Następnie pracował na dźwigu marki P.. Był to dźwig samojezdny kołowy o udźwigu 16 ton. Posiadał on już tylko jedną kabinę. Pracę operatora dźwigu ubezpieczony wykonywał do ustania zatrudnienia w Przedsiębiorstwie, czyli do dnia 18.05.1983r.

Razem z ubezpieczonym w okresie spornym pracowali M. P., który zatrudniony był jako tokarz, ślusarz, W. K. i W. P., którzy pracowali jako ślusarze - spawacze. Świadczenie wykonywali swoją pracę na wydziale produkcyjnym Przedsiębiorstwa.

Na rozprawie w dniu 01.08.2016r. ubezpieczony okazał do wglądu książeczkę uprawnień dźwigowego wystawioną przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w dniu 30.05.1980r., z której wynika, iż ubezpieczony nabył uprawnienia klasy III na żurawie samochodowe/samojezdne, wielkość maszyny do 10 ton, a także prawo jazdy nr (...), z którego wynika, iż uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B nabył w dniu 22.09.1975r., kategorii C, C+E, B+E w dniu 20.07.1978r., kategorii T w dniu 15.11.1973r.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt płacowych ubezpieczonego dotyczących zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), zeznań świadków M. P., W. K. i W. P. słuchanych w drodze pomocy sądowej, zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozpraw z dnia: 25.02.2016r. czas 00:06:43 – 00:15:52, z dnia 01.08.2016r. czas 00:44:42 – 01:21:17).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą oraz korespondujące z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Sąd pominął dowód z akt osobowych nadesłanych przez (...) N.

Sp. z o.o. w sytuacji, gdy dotyczyły one ojca ubezpieczonego J. S. urodzonego

w dniu 19.07.1913r. Sąd uznał, iż pozostała zgromadzona w sprawie dokumentacja,

a to zawarta w aktach organu rentowego, tu w szczególności kserokopia dokumentacji akt osobowych, a także dokumentacja płacowa nadesłana przez w/w Spółkę oraz zeznania świadków i ubezpieczonego pozwalały na kompleksowe i stanowcze rozpoznanie sprawy.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego J. S. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U.

z 2015r., poz. 748) oraz w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.) prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych wymienionej w wykazie A stanowiącym załącznik do ww. rozporządzenia,

- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

W myśl § 2 w.w. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W świetle utrwalonego orzecznictwa sądowego dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska tylko rodzaj rzeczywiście powierzonej pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26.06.2015r. sygn. akt III AUa 168/15 LEX nr 1761793).

W rozpoznawanej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. posiada wymagany 15 – letni okres pracy w warunkach szczególnych, a konkretnie, czy istnieją podstawy do zaliczenia do takiej pracy spornych okresów zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w P..

Zdaniem Sądu wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego pozwalają na przyjęcie, iż ubezpieczony podczas zatrudnienia w tym Przedsiębiorstwie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych:

- od dnia 15.11.1973r. do dnia 11.10.1975r. (1 rok, 10 miesięcy i 27 dni) wymienioną w stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. wykazie A dziale VIII poz.3 „ prace kierowców ciągników (...) ”,

- od dnia 25.08.1978r. do dnia 18.05.1983r. (4 lata, 8 miesięcy i 25 dni) wymienioną w Wykazie A dziale VIII poz.2 oraz w dziale V poz. 3, to jest: „ prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (...) ” oraz „ prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych ”.

Ubezpieczony od dnia 15.11.1973r., czyli od uzyskania prawa jazdy w kategorii

T wykonywał pracę kierowcy ciągnika marki URSUS. Pracę tę świadczył faktycznie generalnie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do dnia 11.10.1975r. Takiemu przyjęciu, zdaniem Sądu nie przeszkadza fakt, iż ubezpieczony pracując początkowo w transporcie wewnętrznym dodatkowo wykonywał czynności załadunkowe w sytuacji, gdy były one ściśle związane z pracą kierowcy ciągnika, nadto prace załadunkowe i wyładunkowe są również wyszczególnione jako prace w warunkach szczególnych w wykazie A dziale VIII poz.1.

Po powrocie w dniu 16.08.1978r. z wojska, gdzie ubezpieczony zdobył uprawnienia

do prowadzenia samochodów ciężarowych, odwołujący od dnia 25.08.1978r. jeździł samochodem marki K. o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, a następnie od uzyskania w 1980r. uprawnień do obsługi żurawi samochodowych/samojezdnych, do ustania zatrudnienia w Przedsiębiorstwie, pracował jako operator dźwigu samojezdnego kołowego.

Ustalając powyższe Sąd oparł się na zeznaniach ubezpieczonego, które były niezwykle szczegółowe i korespondowały z treścią powołanej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza dokumentacji osobowej zawartej w aktach organu rentowego oraz nadesłanej dokumentacji płacowej dotyczących spornych okresów jego pracy. Zeznania te potwierdzili słuchani w sprawie świadkowie, którzy wprawdzie wykonywali swoją pracę na innym wydziale niż ubezpieczony, bo na wydziale produkcyjnym, niemniej jednak przy okazji wykonywania powierzonych im obowiązków widywali ubezpieczonego, gdy świadczył on prace omówione wcześniej.

Po zaliczeniu w/w okresów spornych do pracy w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy, ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem takiej pracy. W takiej sytuacji, gdy pozostałe przesłanki prawa

do świadczenia były bezsporne, Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie konieczne warunki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze, kierując się uregulowaniami prawnymi powołanymi na wstępie rozważań, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 01.09.2015r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W pkt 2 wyroku Sąd na podstawie art.98 k.p.c. oraz §2 ust.1 i ust.2, §12 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.461 ze zm.) zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Renata Stańczak